

KONWENT POWIATÓW WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO I PODLASKIEGO

STANOWISKO

Koryciny, 9 października 2015 r.

w sprawie braku możliwości realizacji obowiązków wynikających z przepisów art. 11 ust. 1 – 3 Ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2011 r., Nr 118, poz. 687 ze zm.)

Konwent Powiatów Województwa Mazowieckiego i Podlaskiego stwierdza, że na podstawie obecnie obowiązujących przepisów prawa nie jest możliwe powołanie lekarza do realizowania obowiązku wynikającego z art. 11 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2011r. Nr 118, poz. 687ze zm.).

Zgodnie z przepisami przywołanej wyżej ustawy w razie niemożności stwierdzenia zgonu przez lekarza leczącego chorego w ostatniej chorobie, stwierdzenie zgonu powinno nastąpić w drodze oględzin dokonywanych przez lekarza lub w razie jego braku przez inną osobę, powołaną do tych czynności przez właściwego starostę, przy czym koszty tych oględzin i wystawionego świadectwa nie mogą obciążać rodziny zmarłego.

Wydane na podstawie wskazanej ustawy, rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 roku w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny, stanowi że wydatki związane z wypłatą wynagrodzeń i zwrotem kosztu przejazdu dla osoby wykonującej czynności związane z wystawieniem karty zgonu, pokrywają właściwe do spraw zdrowia i opieki społecznej organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

Należy tu zauważyć, że obecne powiaty nie są następcami prawnymi dawnych prezydiów powiatowych rad narodowych. Powiaty zostały utworzone w 1998 roku jako jednostki samorządu terytorialnego. Zostały im przekazane określone zadania publiczne o charakterze ponadgminnym, które były realizowane wcześniej przez inne organy. Nie ma żadnego następstwa prawnego pomiędzy prezydium powiatowej rady narodowej a obecnym samorządem powiatowym.

W tej sytuacji starostowie są zobligowani do wykonywania zadania, na które nie posiadają środków w budżecie powiatu, nie mogą zatem zawierać umów i zaciągać zobowiązań finansowych.

Ponadto Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyków oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz.U. z 1958 r., Nr 74, poz. 376) określające zasady pokrywania wydatków związanych z wykonywaniem oględzin zostało uchylone w 2001 r.

Należy także zauważyć, że brak jest stosownych uregulowań prawnych, które określałyby w czym imieniu działa starosta w przedmiotowym zakresie oraz, czy jest to zadanie własne, czy też zadanie zlecone powiatu.

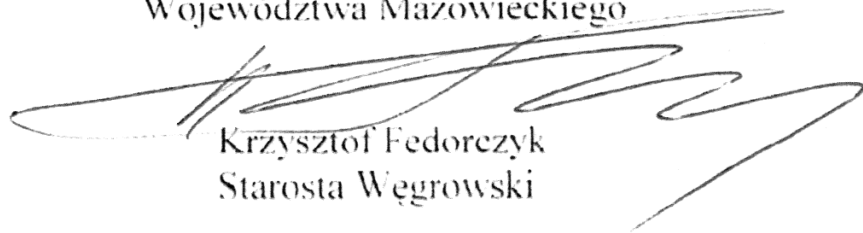
Reasumując, starostowie stwierdzają, że wspomniane wyżej ustawa i rozporządzenie, jako wydane przed ponad 50 laty i praktycznie nie nowelizowane, nie odzwierciedlają obecnie obowiązujących zasad funkcjonowania organów administracji publicznej i systemu ochrony zdrowia. Zawarte w tych aktach prawnych przepisy należy ocenić jako niezastosowalne dla adresatów wskazanych w nim norm prawnych.

Starostowie województw mazowieckiego i podlaskiego dostrzegają jakie problemy

niesie za sobą brak jednoznacznych rozstrzygnięć prawnych w kwestii stwierdzenia zgonu, gdy nie może tego dokonać lekarz leczący w ostatniej chorobie. Sytuacja ta nie tylko uniemożliwia realizację ustawowego obowiązku starostom oraz lekarzom, ale przede wszystkim jest źródłem wielu cierpień dla członków rodzin zmarłych, którzy często napotykają duże trudności z uzyskaniem dokumentu stwierdzającego zgon najbliższej osoby.

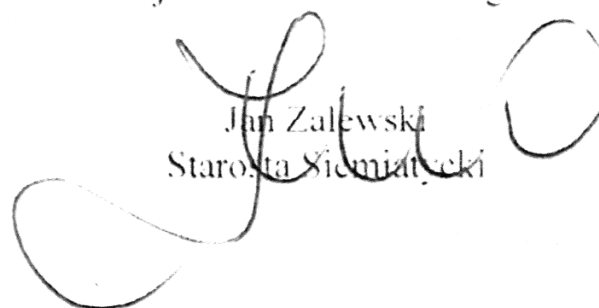
W związku z powyższym starostowie wnioskuje o jak najszybsze dokonanie nowelizacji obecnie obowiązujących przepisów oraz o precyzyjne określenie, czy właściwym do realizacji jest starosta, czy jest to zadanie własne powiatu a także o jednoznaczne wskazanie sposobu finansowania.

Przewodniczący Konwentu Powiatów
Województwa Mazowieckiego

Krzysztof Fedorezyk
Starosta Węgrowski

Przewodniczący Konwentu Powiatów
Województwa Podlaskiego

Jan Zalewski
Starosta Siemiatycki